

217 1. Beh. af Statsrevisionens Bet. over Statsregnsf. for Finantsaaret 1872—73. 218

tages eller ikke, gaa vi derpaa til selve det fra Statsrevisionens Side stillede Forslag, og dermed finder Udvalgets Flertals Forslag sin Afgjørelse paa samme Maade som ved det nu affænte Indstillingspunkt.

Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren: Under Konto D. har Statsrevisionen gjort opmærksom paa, at Marineministeriets Brødpriiser gjennemgaaende ere ikke lidt højere end Krigsministeriets. Da dette har været Tilfældet paa en Tid, hvor begge Ministerier være under een Mand, saa har det forundret noget, at man ikke har set at faae Brødleverancerne fra samme Sted eller i alt Fald ordnet paa en saadan Maade, at Priiserne bleve de samme, og man tillader sig at henlede den nuværende Marineministers Opmærksomhed paa dette Punkt. — Ved Udgiften til Lodsferiet ved Nyminde Gab og Ringhøbing Fjord er en Overskrivelse af nogle og firsindstyve Rigsdaler, en Overskrivelse, som Statsrevisionen efter Omstændighederne har troet at kunne lade passere. Det forholder sig med denne Overskrivelse saaledes. Den Gang man i sin Tid paa et Ændringsforslag til Tillægsbevillingsloven for 1870—71 foretog en Udgift til dette Lodsferi, motiverede man den ved, at Jastlodsens i det Mindste maatte have 300 Rd., og da der paahvilede ham paa anden Maade Udgifter til omtrent det samme Beløb, maatte dertil gaa i det Hele omtrent 600 Rd., idet det ubtrykkelig hed i Indstillingen eller i Motiveringne til Indstillingen, at Lodsferiets Indtægt maatte suppleres af Statskassen til mindst et Beløb af 600 Rd., for at vedkommende Jastlods kunde faae den ham tilstaaede Indtægt. Den Gang var imidlertid Gjennemsnittet af Indtægten for Lodsferiet 425 Rd., medens det i de sidste Aar kun har været 212 Rd. Hvis man nu vil holde sig til 300 Rd., som Statskassen giver, saa vilde Følgen blive, at Jastlodsens fik 87 Rd. mindre, end der var lovet ham, og da Kosten er kalkulatorisk, og da man ved at bevilde den er gaaet ud fra, at han skulde have 300 Rd., har Udvalget ikke kunnet se, at her var Anledning til anden Bemærkning end den, at man billigede Overskrivelsen. — Statsrevisionen har gjort opmærksom paa, at der i Regnskaberne for 1872—73 er ført til Afgang som Undermaal ved Ubløsning af Kul til Dvølfeseskadren ved Hjælp af Marinens to Lastragere 246 Tdr. og som Svinding paa Bøgebrænde 13½ Favne, idet der tilføies, at Lanken herved uvilkaarlig hendrages paa de Mangler, der have

fundet Sted i Beholdningen. Udvalget har undersøgt, hvor store Kvanta der er udmaalt, saaledes at man deraf kan se, i hvilket Forhold Undermaalet staar til det Udleverede, og er derved kommet til den Erkjendelse, som det nærmere har udviklet i Betænkningen, at det er det Sandsynligste, at det er ved en slet Maade at maale Kullene paa, at denne Mangel af Kul er fremkommen, og at Brandemangelen ligefrem er fremkommen ved Svinding, idet man hører Brænde efter Skovmaal — hvorefter det, lad mig sætte, maaler 800 Favne — men maaler det, naar det er kommet til Bærftet, efter rette Favnemaal, hvilket i Reglen er 9 pCt. mere. Man faar da omtrent 870 Favne, og paa disse er der atter sket en Svinding af det i Udvalgsbetænkningen nævnte Procenttal. Det er den Maade, hvorpaa man antager, at Sagen sandsynligst forholder sig.

Seg skal nu tillade mig at gaa over til „6 b. Antagelse af kasseret Tømmer“. Dette Spørgsmaal har jo været omtalt tidligere i Rigsdagen, ligesom det ogsaa har været omtalt i Pressen. Endogsaa i de sidste Dage, efterat Udvalgets Betænkning var trykt, har man set Udtalelser derom, hvoraf nogle, efter min Opfatelse i det Mindste, ere af en saa personlig, jeg kan gjerne sige nærgaaende Karakter, at man kunde frygte for, at de kunde bidrage til, at den hele Forhandling her ikke fik det lidensfabeløse Præg, man maatte ønske. At give en klar Fremstilling af denne Sag er vanskeligt — det har Statsrevisionen søgt, og det har Udvalget søgt — dels paa Grund af Sagens Bestaffenhed, og dels maaste ogsaa, fordi de Forhør, der foretoges fra Undersøgelsen, ikke ere saa fuldige, som man kunde ønske. Til Statsrevisionens Indstilling har Udvalget tilladt sig at føie nogle supplerende Uddrag af Akter, hvad det navnlig har gjort, fordi disse synes at kaste et noget mildere Lys over de Personer, hvorom Taleren er, ikke for paa nogen Maade at underkaste Statsrevisionens Fremstilling en Kritik, hvoraf de Herrer ogsaa ville se, at der ikke findes noget Spor i Betænkningen. Et Punkt har Udvalget ligeledes fremhævet, fordi dette Punkt efter dets Mening ikke i Statsrevisionens Fremstilling var kommet tydelig frem. Det er Spørgsmaalet om, hvorvidt der er indgivet Klager til den kombinerede Ret eller ikke. Nu er det med Hensyn til Sagens Realitet temmelig ligegyldigt, om vedkommende Klager tror, at Klagen er kommen til den kombinerede Ret eller ikke; det forandrer ikke Klagens Bestaffenhed eller det Paatlages Urigtighed, men det vilde, saa-